

Motivele și principalele argumente

1. Prin prezentul recurs, Louis Vuitton Malletier (denumită în continuare „Louis Vuitton” sau „recurenta”) solicită Curții de Justiție anularea Hotărârii Tribunalului din 21 aprilie 2015 în cauza T-360/12, prin care Tribunalul (Camera a doua) a respins cererea formulată de Louis Vuitton împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 16 mai 2012, în cauza R 1854/2011-1, prin care s-a declarat nulitatea mărcii figurative comunitare nr. 658751 în totalitate, pentru lipsa caracterului distinctiv al acesteia.
2. Prin prezentul recurs se urmărește să se demonstreze că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a stabilit că articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară (RMC) ⁽¹⁾ este aplicabil mărcii contestate.
3. Prin confirmarea deciziei Camerei de recurs prin care a fost declarată nulitatea mărcii contestate pentru motivul că nu era distinctivă în mod intrinsec, Tribunalul a încălcat normele privind sarcina probei în procedurile de declarare a nulității.
4. În special, recurenta susține că pentru a respecta principiul prezumției de validitate de care se bucură mărcile comunitare înregistrate și al repartizării sarcinii probei în cererile de declarare a nulității, Tribunalul ar fi trebuit să anuleze decizia atacată pentru motivul că Nanu-Nana nu a respectat sarcina probei care îi revenea, întrucât nu a fost în măsură să demonstreze care erau norma și uzanțele din sectorul relevant la data cererii de înregistrare a mărcii contestate și, prin urmare, că marca contestată nu s-a îndepărtat în mod semnificativ de acestea.
5. În lumina considerațiilor care precedă, recurenta solicită Curții de Justiție anularea hotărârii atacate și obligarea atât a OAPI, cât și a Nanu-Nana, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 12 august 2015 de Pensa Pharma, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 3 iunie 2015 în cauza T-544/12, Pensa Pharma, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

(Cauza C-442/15 P)

(2015/C 414/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Pensa Pharma, SA (reprezitanți: R. Kunze și G. Würtenberger, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 3 iunie 2015 pronunțată în cauzele conexe T-544/12 și T-546/12;
- admiterea acțiunii în anulare introduse de Pensa Pharma SA împotriva deciziei Camerei de recurs în cauza R-1883/2011-5, precum și în cauza R-1884/2011-5;

— obligarea Oficiului și a celorlalte părți la suportarea cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o gravă eroare de drept prin faptul că a respins teza recurenteii potrivit căreia argumentele prezentate în audierea în fața Tribunalului ar trebui să fie admisibile, întrucât nu erau noi, ci doar dezvoltau argumentele de drept prezentate anterior în fața Camerei de recurs, precum și în fața Tribunalului.
2. În plus, Tribunalul nu a luat în considerare faptul că Camera de recurs nu a prezentat motivele pentru care a confirmat decizia Diviziei de anulare de a admite cererea în anulare prezentată de pârâte în cadrul procedurilor conexe, care constau inițial în patru cereri separate, și de a obliga recurenta la plata cheltuielilor de judecată aferente tuturor celor patru proceduri inițiate în fața Oficiului, în pofida faptului că ambele decizii conexe s-au întemeiat doar pe drepturile invocate și/sau deținute de una dintre cele două recurente.
3. Mai mult, decizia atacată a Tribunalului se întemeiază, de asemenea, pe o denaturare a faptelor și a elementelor de probă, precum și pe o interpretare eronată și pe un abuz de putere al Tribunalului, în măsura în care acesta nu a aplicat în mod corespunzător elementele de fapt disponibile și legislația în cadrul celui de al doilea motiv, și anume încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ privind marca comunitară. În cazul în care Tribunalul ar fi respectat principiile fundamentale de drept, inclusiv dreptul la un proces echitabil și dreptul la motivarea unei decizii, ar fi trebuit să admită acțiunea formulată în fața sa. Cu atât mai mult cu cât Tribunalul a confirmat deciziile Camerei de recurs în deplină cunoștință a faptului că temeiul deciziilor, și anume existența unei mărci naționale înregistrate în Benelux și în Franța, în momentul adoptării deciziei atacate la Tribunal, nu a fost nici dovedit de către pârâtă, nici prezentat. Tribunalul a încălcat, așadar, articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul privind marca comunitară, precum și articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul privind marca comunitară, prin aceea că a aplicat criteriile juridice greșite în stabilirea faptului dacă înregistrările mărcilor recurenteii trebuiau să fie anulate în temeiul înregistrărilor anterioare ale mărcilor în Benelux și în Franța.
4. Erorile săvârșite sunt atât de ordin procedural, cât și material. Prin urmare, recurenta va arăta mai întâi faptul că Tribunalul nu a admis argumentele prezentate în cursul audierii, iar în al doilea rând, va prezenta motivele pentru care Tribunalul ar fi trebuit să concluzioneze că al doilea motiv invocat în fața sa era fondat, având în vedere încălcarea principiilor recunoscute privind garanțiile procedurale, precum și în lumina elementelor de fapt.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 11 septembrie 2015 –
Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA/Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio
al Serio SpA (SACBO SpA)**

(Cauza C-485/15)

(2015/C 414/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamant: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA